Temps Ordinari - Vint-i-sisè diumenge

Per Administrador el dg., 26/09/2010 - 09:00

Am 6, 1a. 4-7
1Tim 6, 11-16
Lc 16, 19-31

1. L'evangeli d'avui acaba amb unes paraules que conviden a una reflexió seriosa. Diu: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressucités, algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".És ben clara l'ensenyança: allò que té més força per convertir-nos i ajudar-nos a encertar en el camí de la vida, és la Paraula que trobem a les Escriptures. Aquell que no faci cas de les Escriptures, res ni ningú serà capaç de convèncer-lo: ni que ressucités algú d'entre els morts. És molt fort això. 2. Nosaltres, cada diumenge, escoltem les Escriptures. I el lector acaba dient "Paraula de Déu" (o "Paraula del Senyor", que és el mateix). I nosaltres responem "Us lloem Senyor". Amb aquesta resposta desitgem mostrar-li el nostre agraïment perquè ens ha volgut parlar d'una forma amigable, clara i comprensible per a nosaltres. Però, evidentment, no n'hi ha prou de dir "Us lloem, Senyor", sinó que cal que ens preguntem si aquesta Paraula de Déu ens fa reaccionar o ens deixa indiferents. Com escolto la paraula de Déu a l'eucaristia de cada diumenge?Aquesta és la pregunta que avui ens hem de fer amb tota sinceritat. Seria molt positiu que ara, que comencem un nou curs, prenguéssim el compromís d'arribar sempre uns minuts abans de començar l'eucaristia, per tal d'asserenar el nostre esperit i fer silenci interior. Sense aquest silenci interior, difícilment podrà entrar dins nostre la força renovadora de la Paraula de Déu. I si no entra aquesta Paraula, no hi haurà res que em pugui fer canviar. Ni que vingués algú de l'altra vida. Ens ho ha dit Jesús que és la veritat que no enganya. I això és molt seriós. 3. Hi ha encara una altra ensenyança que podem treure de la paràbola que hem escoltat. Fixem-nos que aquell home ric no fa cap mal al pobre Llàtzer: senzillament l'ignora. Però el Senyor el condemna precisament per això: perquè se'n despreocupa, perquè no ha fet res per ajudar-lo. Queda molt clar, pel desenllaç de la paràbola, que Déu no vol de cap manera que uns tinguin de tot i d'altres els manqui el que és estrictament necessari per a viure. Aquesta situació és fruit de l'egoisme humà i no pas de la voluntat de Déu. Però això, no sols passava en temps de Jesús, sinó que també segueix passant ara. I d'aquesta situació, d'alguna manera, tots ens n'hauríem de sentir responsables. 4. Acabem, doncs, amb uns interrogants que cadascú es pot respondre sincerament davant de Déu, l'autor de la paràbola. Des de la meva situació concreta, què faig per aconseguir que el món, la societat, vagin canviant cap a una major solidaritat? Què en faig del meu temps? No en podria dedicar una part al servei dels altres?I què en faig dels meus recursos econòmics? Dir senzillament, "Com que m'ho he guanyat, m'ho puc permetre", no és cap criteri evangèlic. Sobretot ara que hi ha tantes persones que passen greus necessitats. Només cal fixar-se en les imatges que sovint veiem a la televisió. Evidentment, nosaltres no ho podem resoltre tot, però sí podem aportar la nostra goteta d'aigua. El criteri del "tot o res" és un mal criteri, perquè sol acabar en el "res". És el que acostumem a fer quan els problemes ens sobrepassen: optem per no fer res. Però aquesta actitud no ajuda a resoldre les coses. Val més fer allò que està al nostre abast, encara que sigui poc, i deixar la resta en mans del Senyor. Una bona manera d'ajudar podria ser donar cada mes o cada any, segons les possibilitats de cada família, una quantitat fixa a una entitat de confiança: Caritas, Intermón, Mans Unides, Arrels... No oblidem que donar per amor al Senyor mai no és empobrir-se, sinó enriquir-se. L'amor generós té valor d'eternitat. És l'única moneda que val allà. L'evangeli d'avui ens hauria de fer reflexionar seriosament. Ens hi juguem la vida. Parlem-ho amb el Senyor.*Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C."*** *Editorial Claret, 2006*

ETIQUETES
ESCRIPTURES EUCARISTIA DIUMENGE RIQUESA POBRESA SOLIDARITAT